

OKRESNÁ PROKURATÚRA MICHALOVCE
Nám. Slobody 3, 071 01 Michalovce 1

Číslo: Pv 208/22/8807-34
EEČ: 2-66-1729-2022

Michalovce 09.08.2022

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX

povolanie: bez pracovného pomeru

väzba: áno (od 07.04.2022, ÚVTOS a ÚVV XXXXX)

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa XXXXX v čase okolo XXXXX h v rodinnom dome č. XXXXX v obci XXXXX, okr. XXXXX, najprv z vonkajšej strany rukou vytlačil okno spálne, cez ktoré vošiel dnu a tam sa svojej manželke XXXXX vyhrážal slovami, že ju zabije a následne dňa XXXXX v čase okolo XXXXX h v rodinnom dome č. XXXXX v obci XXXXX č. 97, okr. XXXXX, chytil svoju manželku XXXXX za ruku, ktorú jej vykrúcal a ťahal ju z postele, pričom jej vulgárne nadával, čím u poškodenej XXXXX vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie,

Okresnému úradu XXXXX, odboru všeobecnej a vnútornej správy,

pretože výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ XXXXX vydanom pod č. XXXXX dňa XXXXX bolo podľa § 199 ods. 1 Tr. poriadku začaté trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku vznesené obvinenie XXXXX pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poverený príslušník PZ následne dňa XXXXX predložil vyšetrovací spis s podnetom na podanie návrhu na vzatie do väzby obvineného XXXXX, s ktorým sa prokurátor stotožnil a podal Okresnému súdu XXXXX návrh na vzatie do väzby menovaného obvineného, ktorý bol uznesením uvedeného súdu vzatý do väzby a vo veci tak bol ďalej príslušný konať vyšetrovateľ PZ.

Vyšetrovateľ PZ po skončení vyšetrovania predložil prokurátorovi vyšetrovací spis s návrhom na podanie obžaloby na obvineného XXXXX.

Vyhodnotením všetkých dôkazov obsiahnutých vo vyšetrovacom spise som dospel k záveru, že návrh vyšetrovateľa PZ na podanie obžaloby na obvineného nie je dôvodný, nakoľko preskúmaním predloženého spisového materiálu som zistil, že výsledky vyšetrovania v predmetnej trestnej veci odôvodňujú postúpenie veci príslušnému orgánu, nakoľko nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Obvinený XXXXX vo svojom prvotnom výsluchu uviedol, že dňa XXXXX bol spoločne s manželkou XXXXX a ich synom v Michalovciach, pričom domov sa vrátili v čase okolo 11.00 h, kde mali výmenu názorov a pohádali sa, pričom manželke povedal, že ak sa jej niečo nepáči nech mu zbalí veci a on z domu odíde, na čo mu manželka uviedla, že tam žiadne veci nemá a potom zavolała hliadku polície. Po príchode policajnej hliadky policajtom vysvetlil, že k ničomu nedošlo a chce si len zobrať svoje veci a odísť z domu, pričom po odchode policajtov odísť skutočne chcel, ale manželka ho zavolała, aby sa vrátil. S manželkou sa potom rozprávali asi do 20.00 h a neskôr sa išiel prejsť, pričom domov sa vrátil až v čase okolo 01.00 h dňa XXXXX, kedy zaklopal na dvere a do domu ho pustila mama jeho manželky. Následne išiel do spálne, kde spala jeho manželka s ich synom a keďže ju nechcel budiť, išiel si ľahnúť do obývačky, kde za ním prišla jeho manželka a spýtala sa ho, čo si tým chce dokázať a tak vznikla ich ďalšia hádka, pri ktorej došlo aj k vulgárnym nadávkam a manželka mu povedala, aby vypadol z domu, čo aj urobil. Vyhrážanie sa voči svojej manželke poprel.

Uvedené trestné stíhanie bolo začaté na základe trestného oznámenia podaného XXXXX, ktorá v ňom uviedla, že dňa XXXXX v čase okolo 10.00 h bola doma spolu so svojím manželom, ktorý bol od rána agresívny a vulgárne jej nadával, pričom po krátkej hádke z domu odišiel. V tej chvíli sa bála, aby jej neublížil keď sa vráti a preto zamkla dvere na dome. XXXXX však vyskočil na parapet okna, rukou vytlačil okno a vošiel dnu do domu a pritom sa jej vyhrážal, že ju zabije, preto začala kričať na svoju mamu, ktorá zavolała políciu. Po príchode polície vysvetlila policajtom čo sa stalo, nechcela však podávať žiadne oznámenie, nakoľko sa bála, že po výsluchu na polícii by jej manžel ublížil. Po odchode policajnej hliadky ostal jej manžel na dvore a v čase okolo 21.00 h odišiel preč. Domov sa vrátil až

nasledujúceho dňa v čase okolo 02.00 h, pričom ho do domu nechcela pustiť, lebo sa bála, že jej ublíži, ale jej mama mu otvorila a pustila ho dnu, pričom on došiel do spálne, kde ju chytil za ruku, ktorú jej začal vykrúcať a ťahať ju z postele, pričom jej vulgárne nadával. Toto počula jej matka, ktorá opäť zavolała na políciu, ale po príchode policajtov jej manžel už doma nebol a ona policajtom povedala, že oznámenie pôjde podať na oddelenie v priebehu dňa, kedy jej manžel nebude doma.

XXXXX bola následne vypočutá v procesnom postavení svedka – poškodeného, kde vo svojom výsluchu vykonanom po začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia rovnako opísala správanie svojho manžela XXXXX, k čomu doplnila, že po privolaní polície dňa XXXXX v čase okolo 02.00 h chcel jej manžel z domu odísť, na čo sa ho opýtala, prečo neostane a či sa bojí polície. Na otázku obvineného XXXXX, prítomného pri výsluchu uviedla, že psychiatrické liečenie by mu pomohlo oveľa viac ako výkon trestu. Menovaná poškodená bola následne vypočutá aj v prítomnosti obhajkyne obvineného, pričom počas tohto výsluchu uviedla, že manželovi odpustila a bude rada, ak sa po odpykaní trestu vráti k nej do spoločnej domácnosti. K samotným incidentom zo dňa XXXXX a XXXXX uviedla, že z Matúša strach nemala, nebála sa o svoj život a zdravie a nebojí sa ani teraz, pretože jej manžel XXXXX nie je zlý človek, agresívnejší je len ak si vypije a isto by jej už nikdy neublížil. Ďalej uviedla, že oznámenie na svojho manžela podala preto, že ju vytočil a mala na neho nervy, pričom aj počas jeho pobytu vo väzbe sú v kontakte. Náhradu škody nežiadala.

Ako svedok bola vypočutá XXXXX, pričom využila svoje zákonné právo a vo veci odmietla vypovedať.

Taktiež ako svedok bola vypočutá aj XXXXX (nar. 1971), ktorá vo svojom výsluchu uviedla, že je matkou obvineného XXXXX, s ktorým už skoro 2 roky neutržiavala žiadny kontakt, pričom tento jej dňa XXXXX zavolał, či môže prísť k nej, čo mu umožnila. Nasledujúceho dňa XXXXX vzala záchranka na urgent, odkiaľ bol prevezený do psychiatrickej nemocnice. V závere svojho výsluchu uviedla, že jej syn XXXXX jej počas pobytu v base volá, pričom sa jej posťažoval, že v base je preto, že sa pohádali s manželkou, nijako jej však neublížil, ani sa jej nevyhrážal, svoje konanie však veľmi ľutuje a ona cíti, že XXXXX sa chce zmeniť.

Zároveň bol ako svedok vypočutý aj XXXXX, príslušník polície, ktorý k veci uviedol, že dňa XXXXX bol v čase okolo 13.00 h vyslaný na preverenie oznamu manželských nezhôd, pričom počas ich prítomnosti sa obaja manželia hádali, XXXXX mal však rešpekt pred svojou svokrou, ako aj pred nimi, pričom by sa dalo povedať, že bol kludný a snažil sa všetko upokojiť. XXXXX chcela, aby si vzal veci a odišiel. Menovaná mu pri rozhovore povedala, že niečo v izbe rozbil, hádali sa a vulgárne si nadávali, pričom nechcela podávať žiadne oznámenie a bola spokojná s riešením, že jej manžel odíde z domu. K menovanej ďalej uviedol, že táto bola trochu preľaknutá, nebolo to však nič zvláštne, pričom ak by mali dôvodnú obavu o jej život a zdravie, určite by ako hliadka nekonali tak, ako konali.

Ako svedok bol vypočutý aj príslušník polície XXXXX, ktorý vo svojom výsluchu uviedol, že dňa XXXXX v čase okolo 02.00 h bol vyslaný do obce XXXXX na preverenie oznamu XXXXX, ktorá udávala nezhody s manželom, kde po príchode na miesto zistil, že XXXXX sa tam už nenachádzal a XXXXX im uviedla, že jej manžel ju chytil za ruku s tým, aby sa posunula na posteli, lebo si nemá kde ľahnúť,

pričom ju fyzicky nenapadol, ani sa jej nevyhrážal. Ďalej k veci uviedol, že menovaná nebola vyplakaná, vystrašená a pôsobila na neho normálne, akoby sa žiadny incident nestal. S menovanou nespísal žiadne oznámenie, nakoľko uviedla, že oznámenie príde podať na políciu neskôr a na mieste žiadne oznámenie spisovať nechcela. Obdobne vo veci vypovedal aj svedok XXXXX, ktorý k poškodenej taktiež uviedol, že táto nebola vystrašená, riadne s nimi komunikovala, nebola rozrušená a pôsobila pokojne.

Na základe príkazu Okresného súdu XXXXX sp. zn. XXXXX zo dňa 07.06.2022 bol za účelom vyšetrovania duševného stavu obvineného vyhotovený znalecký posudok č. 174/2022 vypracovaný znalkyňou z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorého závery preukazujú, že u obvineného aktuálne, ani v čase spáchania skutku nebola zistená prítomnosť žiadnej duševnej choroby, alebo poruchy v zmysle psychózy. U obvineného ide podľa znalkyne o emočne nestabilnú poruchu osobnosti, kde alkohol ešte potencuje jeho impulzívne prejavy so sklonom k agresivite. Obvinený v čase skutku bol schopný rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania a bol schopný svoje konanie ovládať. Obvinený chápe zmysel trestného konania. V posudku znalkyňa ďalej uviedla, že u obvineného XXXXX zistila závislosť od alkoholu na úrovni III. vývojovej fázy a preto je indikované ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Pobyť obvineného na slobode podľa znalkyne v súčasnosti z psychiatrického hľadiska nie je pre spoločnosť nebezpečný.

Súčasťou spisového materiálu je aj potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydlika zo dňa XXXXX.

Podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona sa prečinu nebezpečného vyhrážania dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmu na zdraví alebo inou ťažkou ujmu takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a čin spácha na chránenej osobe.

Chránenou osobou podľa § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona sa rozumie blízka osoba.

Blízkou osobou podľa § 127 ods. 4 Tr. zákona sa rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú.

Podľa § 8 Tr. zákona trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona nejde o prečin ak vzhľadom na spôsob vykonania činu, jeho následky, okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

V tejto súvislosti je nevyhnutné uviesť, že na to, aby bolo možné konkrétne konanie páchatel'a posudzovať ako konkrétny trestný čin, musí konanie páchatel'a napĺňať všetky formálne, ako aj materiálne znaky skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu. Skutková podstata trestného činu teda predstavuje súhrn znakov vytvárajúcich typizáciu určitého ľudského správania ako konkrétne legislatívne

vyjadrenie určitého trestného činu.

Pre naplnenie znakov trestného činu teda podľa tejto zákonnej definície musia byť splnené dve podmienky. Prvou je, že musí ísť o protiprávny čin a druhou, že jeho znaky musia byť uvedené v Trestnom zákone. V zásade sa pritom predpokladá, že čin, ktorý vykazuje znaky uvedené v skutkovej podstate trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona, je aj protiprávny. Pod pojmom „znaky uvedené v Trestnom zákone“ sa rozumejú znaky objektívnej i subjektívnej povahy, ktoré obsahujú jednotlivé skutkové podstaty trestných činov obsiahnutých v Trestnom zákone.

Objektívna stránka trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona spočíva vo vyhrážkach páchatel'a inej osobe smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom a to takým spôsobom, že to u takejto osoby môže vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia, pričom dôvodnou obavou sa rozumie vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo zla, ktorým je vyhrážané.

Pri danom prečine pritom vždy treba brať do úvahy okolnosti prípadu, spoločné správanie páchatel'a a obeť pred spáchaním skutku a po spáchaní skutku nevyvímajúc. Prihliadať je potrebné aj na to, ako subjektívne pociťuje ujmu ten, voči ktorému vyhrážka smeruje. Na vyvodenie trestnej zodpovednosti za posudzovaný prečin sa obligatórne teda nevyžaduje reálne fyzické spôsobenie ujmy, avšak musí ísť o vyhrážky alebo iné konanie takej intenzity a kvality, že dôvodne vzbudzujú obavu o život, resp. zdravie iného, pretože reálne hrozí, že dôjde bezprostredne k ich uskutočneniu, pričom nie je možné sa obmedziť len na vlastný obsah slovného vyhlásenia páchatel'a, ale výroky je potrebné hodnotiť v spojení s ďalším jeho konaním.

Preto je v tejto súvislosti nevyhnutné tieto vyhrážky starostlivo posudzovať a odlišovať od prejavov, pri ktorých ide iba o použitie silných slov bez spôsobilosti vzbudiť u inej osoby dôvodnú obavu o jej život, resp. zdravie.

Pokiaľ teda ide o konanie obvineného je potrebné v súlade s vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami prihliadať na povahu a charakter vyslovených vyhrážok, ako aj na skutočnosť, do akej miery sú vyhrážky obvineného schopné vzbudiť dôvodnú obavu poškodeného z ich uskutočnenia. Uvedené je potrebné vyhodnotiť so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu a nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 Tr. zákona treba odlišiť od prejavov, pri ktorých v skutočnosti nejde o konanie dosahujúce intenzitu trestného činu.

V posudzovanom prípade z vykonaného dokazovania vyplýva, že obvinený XXXXX počas svojho výsluchu v procesnom postavení obvineného poprel vyhrážanie sa voči svojej manželke, priznal však, že jej vulgárne vynadal, aj keď tieto nadávky nekonkretizoval. Svedok – poškodená XXXXX vo svojom prvotnom výsluchu uviedla vyhrážky manžela len počas hádky s manželom v deň XXXXX, pričom hádku zo dňa XXXXX opísala len ako vulgárne nadávanie, počas ktorého ju manžel ťahal za ruku, žiadne vyhrážky zo strany manžela však neuviedla. Vo svojom ďalšom výsluchu však už uviedla, že z manžela strach nemala a nemá, pričom z jej výsluchu vyplynulo, že oznámenie podala na manžela preto, že bola na neho rozčúlená, čím vlastne negovala svoje vážne a skutočné obavy o svoj život

a zdravie, z čoho tak vyplýva, že nedošlo ku spáchaniu vyššie uvedeného prečinu.

Rovnako je potrebné uviesť, že potom čo malo dôjsť k vyhrážkam zo strany manžela voči poškodenej bola na miesto ich spoločného bydliska opakovane privolaná policajná hliadka, pričom na miesto privolaným policajtom poškodená uviedla, že nechce podávať žiadne oznámenie a zároveň z výsluchov policajtov vyplynulo, že poškodená XXXXX nejavila známky prežitia život, alebo zdravie ohrozujúcej situácie, kedy policajti prakticky zhodne opísali jej správanie ako pokojné.

Vzhľadom na novú dôkaznú situáciu, ktorá nastala vo vyšetrovaní, tak je potrebné konštatovať, že nedošlo ku spáchaniu vyššie uvedeného prečinu a za danej dôkaznej situácie tak v súčasnom štádiu konania nebolo nijakým spôsobom preukázané, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty stíhaného trestného činu, pokiaľ ide predovšetkým o jeho objektívnu stránku, keďže v konaní nebolo dostatočným spôsobom preukázané, že došlo k právne relevantnému následku.

Z uvedených dôvodov som s prihliadnutím k vyššie uvedenému a na základe vyhodnotenia výsledkov dokazovania dospel k záveru, že závažnosť činu je nepatrná a teda tento čin nie je prečinom.

Je preto možné konštatovať, že vykonaným dokazovaním v priebehu prípravného konania nebolo náležite preukázané, že konaním obvineného XXXXX by boli naplnené zákonné znaky trestného činu, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie, alebo ktoréhokoľvek iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Tr. zákona.

S ohľadom na popisované okolnosti však nemožno opomenúť, že istá miera narušenia medziľudského spolunažívania tu nastala, keďže uvedená udalosť bola oznámená orgánom Policajného zboru a aj samotný obvinený priznal hrubé a vulgárne správanie sa voči svojej manželke. Týmto jeho konaním teda mohlo dôjsť k narušeniu občianskeho spolunažívania a preto by jeho konanie mohlo byť posúdené ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, k prejednaniu ktorého je príslušný Okresný úrad XXXXX, odbor všeobecnej vnútornej správy.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa ustanovenia § 214 ods. 1 Tr. poriadku prokurátor postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Vyššie citovaným ustanovením sa upravuje postup, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol príslušný orgán posúdiť ako priestupok, iný správny delikt, alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, priestupok proti občianskemu spolunažívaniu spácha ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrážením ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

V prípade, ak teda orgán činný v trestnom konaní dospeje k záveru (a to aj po začatí trestného stíhania, eventuálne aj po vznesení obvinenia), že posudzovaný skutok nevykazuje zákonné znaky žiadneho trestného činu, avšak tento by mohol mať znaky priestupku, je daná jeho povinnosť postúpiť vec príslušnému správnomu orgánu.

Vychádzajúc z uvedeného bolo v rozsahu stanovenom v § 2 ods. 10 Trestného poriadku zistené, že neboli naplnené formálne znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona.

S poukazom na vyššie uvedené okolnosti možno konštatovať, že na základe uvedeného skutok, ktorého sa dopustil obvinený, nie je možné kvalifikovať ako trestný čin, je ho však možné posúdiť ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/, e/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, na prejednanie ktorého je v zmysle § 52 ods. 1 a § 55 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov vecne a miestne príslušný Okresný úrad XXXXX, odbor všeobecnej vnútornej správy.

Vzhľadom na takto ustálený skutkový stav mám za to, že predmetné konanie obvineného po komplexnom zhodnotení všetkých dôkazov nemožno kvalifikovať ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, avšak vzhľadom k výsledkom trestného konania som toho názoru, že k určitému protiprávnemu konaniu z jeho strany došlo a toto konanie bude predmetom prejednávania pred príslušným orgánom.

Zohľadniac všetky vyššie uvedené skutočnosti som preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Vladimír Straka
prokurátor